

לוי גלעדה (לבית גולדין)

הכינוי: "אביבה"

נולדה ב-25.5.1925 בחיפה

התגייסה לפלמ"ח ב-1943

הצטרפה לפל"מ ב-1946

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

על הכרזת המדינה שמענו במחנה העולים הגדול במרסיי, "מזרע", ומיד לאחר מכן הצטרפתי לצוות המלווים של ספינת המעפילים האחרונה "פביו" - "קרב עמק איילון" (את השם העברי העניק בן גוריון), ואיתה הגענו ב-29-30 במאי לחופי הארץ.

במבואות הארץ קבלה את פנינו ספינת המלחמה הראשונה של חיל הים בפיקודו של יוסקה פינצ'וק-אלמוג. הבריטים כבר יצאו מהארץ, (למעט יחידות של הצי הבריטי) ואנו הורדנו העולים בשלום לחוף קיסריה, שדות ים, וכצהרי ה-30 1948 נכנסנו לנמל חיפה.

גוייסתי לחיל הים ע"י אברהם זכאי. תפקידי היה קצינת הסעד הראשונה של חיל הים. כמחאה על כך שלא הפנו מספיק משאבים לצרכי החייל הפשוט, אלא הופנו לעבר הקצונה הבכירה, עזבתי את תפקידי, וחזרתי ל"מוסד" - עלייתי על האניה "גלילה" שהביאה את שארית הפליטה למדינת ישראל. הכאנו גם רבים ממחנות קפריסין, שנתקבלו בארץ בחגיגה מפוארת בנמל חיפה.

לאחר מכן עבדתי בעליית הנוער, כמפקחת על קבוצות הנוער השונות שהיו פזורות בקיבוצים וכמוסדות ילדים. במסגרת עבודתי זו, ביקרתי את הילדים, הדרכת ופיקחתי על המדריכים, ארגנתי למדריכים קורסי השתלמות במלאכות שונות, משחקים וריקודי עם. בתע"ש עבדתי כמוזכרות ועד העובדים, ולאחר מכן עבדתי בלשכת העבודה הממשלתית.

זהו סיכום תקופת חיים פעילה, מלאת עשייה, במדינתנו הקטנה, השואפת לגדולות. תמיד תהיינה שתי קבוצות בעולמנו: אחת הנותנת והשניה הלוקחת באצבעות תובעניות ומעוותות.

גדלתי בשכונת בת גלים. אבי היה מזכיר השכונה. בהיותי בת-7-6 עברנו לתל-אביב.

התגייסתי לפלמ"ח בשנת 1943, לפלוגה ד' כהמשך לחברותי ב"הגנה". שהינו והתאמנו במספר קיבוצים: גבעת חיים, עין חרוד וכית השיטה. בבית השיטה התארגנה קבוצה לצורך הקמת האחוזות בגליל, במטרה להקים התיישבות חקלאית. אנו היינו הקבוצה שהקימה את האחוזות "רמות נפתלי. מאחר ועברתי קורס חובשות, עלי הוטל לתפקיד החובשת בהאחוזות.

כבר אז היו שיקולים פוליטיים, ובשל אותם שיקולים נמסרה ההאחוזות לקבוצת משוחררי הבריגדה - וינגייט, וקבוצתנו התפוררה.

אני חזרתי לתל-אביב והייתי במסגרת העתודה הרורבית. במסגרת זו התאמנו, ובג'וערה הודיענו לנו כי זקוקים לחובשים בפל"מ. מיד התגייסתי לפל"מ ולצורך העבודה עברתי קורס מיילדות בהדסה ירושלים, הר הצופים.

את הכינוי "אביבה" העניק לי יוסלה טבנקין.

בנובמבר 1947 יצאנו כמה חברים לאירופה: לפראג, משם המשכנו לאיטליה, בה גרתי עם קבוצת אנשי "רכש". אחרי שהות מה באיטליה עברתי לצרפת, בראשית 1948, בה גרנו ועבדנו עם העולים שהמתינו לעלות לא"י.

עסקנו בליווי שיירות, איתור מקומות עגינה, הדרכת העולים והכנתם לעלייה לארץ, הכנה שכללה בין היתר תרגילי סדר ותרגילי הגנה עמית.

בנוסף - עבדתי גם עם קבוצות ילדים שהיו פליטים יתומים, שנאספו מבתי ילדים ומבתי חולים, והובאו בצורה מאורגנת ע"י קבוצות שונות של יהודים ציוניים, למקומות האיסוף בהם שהינו (וילות שנשכרו למטרה זו).

ילדים ניסו להעביר קצת מתחושת ההווי בארץ, ע"י סיפורים, שירים ומשחקים.